

Can Pol

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Gemir, 20 - Zona de Dosrius
Emplaçament	Al sud-est del nucli urbà de Dosrius, enlairada respecte a la població, prop de can Cot
Alçada:	185m
Coordenades:	
Latitud:	41.59082
Longitud:	2.412
UTM Est (X):	450992
UTM Nord (Y):	4604514

Classificació

Número de fitxa	08075-91
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Noucentisme
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 000201500DG50C
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dl., 11/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici aïllat format per dos grans cossos adossats que li proporcionen una planta irregular. El volum principal presenta una coberta a la holandesa de teula àrab, amb dues llucanes obertes als vessants laterals. A la part posterior de la coberta sobresurt una torre de planta quadrada amb coberta de teula àrab de quatre vessants, que es correspon amb l'escala interior. L'edifici està distribuït en planta baixa, dos pisos i golfes, i està construït a diferent nivell. La façana principal, orientada a ponent, presenta un portal d'accés d'arc de mig punt protegit amb un voladís de teula àrab d'un sol vessant, sostingut amb biguetes de fusta. Damunt del voladís hi ha un plafó de ceràmica vidrada blava amb la imatge de Sant Jordi. La resta d'obertures del parament són rectangulars exceptuant la finestra central de la segona planta, d'obertura semicircular tripartida amb balconera central, i l'obertura oval de les golfes. La façana de migdia també presenta finestres rectangulars i quatre contraforts de formigó i perfil curvat, units per una riostra adossada al parament. Les obertures de la torre es corresponen amb dos grans finestrals d'obertura semicircular bipartits. A l'interior, l'edifici presenta paviments de mosaic hidràulic, destacables elements de fusteria i vidre i una destacable escala a la catalana. També cal mencionar dos portals emmarcats en pedra i amb les llandes planes, situats a la planta baixa. L'altre volum està adossat a la façana de llevant. És rectangular, amb la coberta de teula àrab de dues vessants i està distribuït en planta baixa i pis. D'aquest volum destaquen els coronaments de les façanes laterals, amb cornises motllurades i petits pilars rematats amb ornaments circulars. Un altre cos més modern s'adossa a aquest volum per la banda de llevant. La construcció presenta els paraments arrebossats i pintats. De l'exterior de l'edifici destaca la tanca amb barrots d'obra i la porta de ferro forjat treballada que dona accés al jardí. També cal tenir en compte la pèrgola, situada a pocs metres a ponent de l'edifici i que està delimitada amb la mateixa tanca de barrots. Del jardí destaquen els plàtans de l'entrada principal i els de la banda de llevant.

Història

Tot i que no hi ha constància documental, les fonts orals asseguren que l'edifici fou construït pels voltants de l'any 1929 per en Miquel Llinars, propietari d'una fàbrica de tints de Mataró. L'edifici fou construït en el mateix lloc on hi havia una petita masia anomenada can Rovira (de fet, els dos portals interiors emmarcats en pedra formaven part d'aquesta construcció). Pel que sembla, aquesta masia apareix mencionada en un capbreu de les rendes de Dosrius i Canyamars datat l'any 1570 i, posteriorment, apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. La família Llinars es va vendre la finca l'any 1946 a la família Guanyabens, que tenien una empresa tèxtil a Mataró i la utilitzaren com a habitatge de segona residència. L'any 1952, l'escriptor i poeta Esteve Albert estrenà una obra teatral als jardins de l'edifici. Era "El caçador furtiu". L'any 1954, la finca fou adquirida per la família Pol de Barcelona, amb la intenció de muntar una granja de pollastres. Posteriorment passà a mans de la família Pérez Català i finalment, des dels anys 80, és propietat del CITA (Centre d'Investigació i Tractament d'Adiccions).

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.22/102. GUANYABENS I CALVET, Nicolau (2017). "El caçador furtiu, una obra d'Esteve Albert estrenada a can Rovira de Dosrius". Duos Rios, núm. 3, p. 178-182.

